

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ

N. 3869/2010

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ: 337/2018

(αριθμός εκθ. κατάθεσης: 62/2016)

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Ειρηνοδίκη Αναστασία Μαστορίδου, που ορίσθηκε με την υπ' αριθμ. 20/2018 πράξη της Προέδρου Πρωτοδικών Χαλκιδικής και τη Γραμματέα Δέσποινα Ζαμπούνη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του στον Πολύγυρο στις 16 Μαΐου 2018, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ: 1) Στ.

και 2)

Ι, κατοίκων αμφοτέρων δημοτικής κοινότητας Ορμυλίας, Π.Ε. Χαλκιδικής, οι οποίοι παραστάθηκαν ο πρώτος μετά και η δεύτερη δια του πληρεξουσίου δικηγόρου Χαλκιδικής Νικήτα Σταμπουλίδη (Α.Μ. Δ.Σ.Χ. 174).

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ ΑΙΤΗΣΗ: Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρίας με την επωνυμία «Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Σταδίου αρ. 40, όπως νόμιμα εκπροσωπείται για την οποία παραστάθηκε η εταιρία με την επωνυμία «

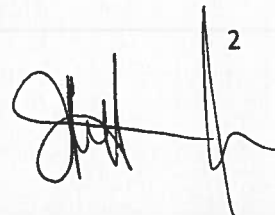
εδρεύει στην Αθήνα, επί της Λεωφόρου Μεσογείων αρ.2-4, ως εταιρία διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις, ενεργούσα επ' ονόματι και για λογαριασμό της καθ' ης, δυνάμει του υπ' αριθμ. 3.074/16.3.2018 ειδικού πληρεξουσίου της τελευταίας και του από 30-4-2018 ιδιωτικού συμφωνητικού, με την ιδιότητα του μη δικαιούχου διαδίκου, δυνάμει του αρ. 2 παρ. 4 του Ν. 4354/2015 και της Πράξης 95/2016 της Εκτελεστικής Επιτροπής της Τράπεζας της Ελλάδος και η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου Χαλκιδικής (Α.Μ. Δ.Σ.Χ. 178).

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΥΠΟΘΕΣΗΣ: Η από 27-06-2016 με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 62/29-06-2016 αίτηση του Ν. 3869/2010, εκουσίας δικαιοδοσίας, για τη συζήτηση της οποίας ορίσθηκε η δικάσιμος της 22-11-2017 και κατόπιν αναβολής η δικάσιμος που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως, η οποία εκφωνήθηκε στη σειρά της από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως ανωτέρω αναφέρεται και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις τους.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 2 παραγρ. 4 του ν. 4354/2015, «Οι Εταιρίες Διαχείρισης νομιμοποιούνται, ως μη δικαιούχοι διάδικοι, να ασκήσουν κάθε ένδικο βοήθημα και να προβαίνουν σε κάθε άλλη δικαστική ενέργεια για την είσπραξη των υπό διαχείριση απαιτήσεων, καθώς και να κινούν, παρίστανται ή συμμετέχουν σε προπρωχευτικές διαδικασίες εξυγίανσης, πτωχευτικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, διαδικασίες διευθέτησης οφειλών και ειδικής διαχείρισης των άρθρων 61 επ. του ν. 4307/2014 (Α' 246). Εφόσον οι Εταιρίες συμμετέχουν σε οποιαδήποτε δίκη με την ιδιότητα του μη δικαιούχου διαδίκου το δεδουλευμένο της απόφασης καταλαμβάνει και τον δικαιούχο της απαίτησης». Στην προκειμένη περίπτωση δυνάμει του από 30-4-2018 ιδιωτικού συμφωνητικού μεταξύ της ανώνυμης εταιρίας «CERPAL HELLAS ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ», νομίμως αδειοδοτηθείσας βάσει της υπ' αριθμ. 207/1/29-11-2016 απόφασης της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος, και της τράπεζας Alpha Bank A.E., η πρώτη ορίστηκε ως διαχειριστής των δανείων που αναφέρονται στο παράρτημα της σύμβασης κατά τις διατάξεις του Ν. 4354/2015. Από την ανωτέρω διάταξη, συνάγεται, κατά παρέκκλιση του κανόνα που ισχύει στο δικονομικό μας σύστημα, που επιβάλλει να συμπίπτουν σε ένα πρόσωπο το υποκείμενο της επίδικης έννομης σχέσεως και ο νομιμοποιούμενος προς διεξαγωγή της δίκης, ότι οι εν λόγω εταιρίες διαχείρισης απαιτήσεων, έχουν την εξουσία να δικάζουν (ενεργητικά) ή να δικάζονται (παθητικά) στο δικό τους όνομα, για συγκεκριμένη διαφορά που προκύπτει από έννομη σχέση της οποίας δεν είναι φορείς. Πηγή δε της εξαιρετικής αυτής νομιμοποίησης είναι αποκλειστικά οι ως άνω συγκεκριμένες διατάξεις του νόμου 4354/2015 και όχι η δικαιοπρακτική θεμελίωση, πράγμα το οποίο δεν προβλέπεται στο ελληνικό οικονομικό δίκαιο, καθώς οι διάδικοι στερούνται της εξουσίας διαθέσεως των διαδικαστικών προϋποθέσεων της δίκης, ήτοι και της νομιμοποίησεως ως ανήκουσας σ' αυτές (βλ. ΑΠ 45/2007, ΕΛΔνη 2007

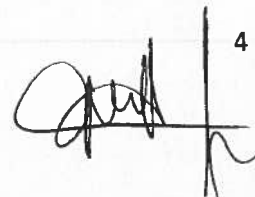

2

σελ.439). Η περίπτωση αυτή δε, δεν θα πρέπει να συγχέεται με αυτή των νομίμων αντιπροσώπων διαδίκων, οι οποίοι ενεργούν εν ονόματι και για λογαριασμό άλλου, γνωστού προσώπου (άρθ. 211 επ. ΑΚ) (βλ. αντίθετα ΕιρΧαν 767/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), καθώς η παρούσα εξαιρετική νομιμοποίηση αφετηρία έχει τη νομοθετική βούληση και όχι τη συμβατική θεμελίωση. Ακολούθως, η εταιρία «CEPAL HELLAS ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΣΙΤΩΣΕΙΣ» νομιμοποιείται να παρασταθεί ως μη δικαιούχος διάδικος, δεδομένου ότι φορέας των απαιτήσεων παραμένει η τράπεζα Alpha Bank, για λογαριασμό της τελευταίας, χωρίς να ασκήσει κύρια παρέμβαση.

Με την υπό κρίση αίτηση οι αιτούντες επικαλούμενοι έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας, μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών τους προς την αναφερόμενη στην αίτηση πιστώτρια και εκθέτοντας την οικογενειακή και περιουσιακή τους κατάσταση, ζητούν με βάση τις διατάξεις του Ν. 3869/2010 «Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων και άλλες διατάξεις» να ρυθμισθούν οι οφειλές τους με την εξαίρεση της εκποίησης της κύριας κατοικίας τους, αφού ληφθεί υπόψη η περιουσιακή και οικογενειακή τους κατάσταση, όπως αυτή εκτίθεται, με σκοπό την απαλλαγή τους από αυτά. Η εν λόγω αίτηση εισάγεται σε αρμόδιο κατά τόπο και καθ' ύλην Δικαστήριο, κατά την εκουσία δικαιοδοσία (άρθ. 3 του Ν.3869/2010 και αρθ. 739 επ. του ΚΠολΔ), είναι παραδεκτή καθώς α) τηρήθηκαν όσα προβλέπονται στο αρ. 4 παρ. 2 Ν. 3869/2010, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του από την παρ. 4 του αρ. 1 της υποπαραγράφου Α4 του αρ. 2 του Ν. 4336/2015 (ΦΕΚ Α 94/14-8-2015) και καταλαμβάνει σύμφωνα με την παρ. 5 του αρ. 2 της υποπαρ. Α4 του αρ. 2 του Ν. 4336/2005 τις αιτήσεις που υποβάλλονται μετά τις 19.8.2015, αφού προσκομίστηκαν τα αναφερόμενα στην ανωτέρω διάταξη έγγραφα, β) από την, κατ' άρθ. 13 του Ν.3869/2010, αυτεπάγγελτη έρευνα του Δικαστηρίου, διαπιστώθηκε ότι για τους αιτούντες δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση ρύθμισης οφειλών τους, ούτε έχει εκδοθεί απόφαση για ρύθμιση με απαλλαγή από τις οφειλές τους και γ) απέτυχε ο δικαστικός συμβιβασμός, αφού δεν έχει γίνει δεκτό το σχέδιο διευθέτησης οφειλών τους από τους πιστωτές τους. Περαιτέρω προσκομίζονται νομίμως οι υπεύθυνες δηλώσεις των αιτούντων για την ορθότητα και πληρότητα των καταστάσεων της περιουσίας τους και των απαιτήσεων των πιστωτών τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα καθώς και για τις μεταβιβάσεις εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων τους κατά την τελευταία τριετία. Είναι ορισμένη, απορριπτόμενης της σχετικής ένστασης που υπέβαλε η καθ' ης ως

ουσιαστικά αβάσιμης, καθότι εκτίθενται σε αυτή όλα τα απαραίτητα εκ του νόμου στοιχεία α) ότι οι αιτούντες είναι φυσικά πρόσωπα και βρίσκονται σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους, β) η κατάσταση της περιουσίας τους και των κάθε φύσης εισοδημάτων τους, γ) η κατάσταση των πιστωτών τους και των απαιτήσεων τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα δ) το σχέδιο διευθέτησης οφειλών, που να λαμβάνει υπόψη με εύλογο τρόπο και συσχέτιση τόσο τα συμφέροντα των πιστωτών, όσο και την περιουσία, τα εισοδήματα και την οικογενειακή κατάσταση του οφειλέτη, ε) αίτημα. Πέραν δε των παραπάνω στοιχείων, δεν απαιτείται άλλο στοιχείο για το ορισμένο της εν λόγω αίτησης. Παραπάνω από τα ως άνω στοιχεία, μπορεί να είναι χρήσιμα για τον προσδιορισμό της οικονομικής καταστάσεως του οφειλέτη, την αξιολόγηση της αδυναμίας πληρωμής των οφειλών του κλπ, όμως τα περιστατικά αυτά μπορούν να προκύψουν και από τις αποδείξεις και δεν συνιστούν έλλειψη τέτοια η οποία να προκαλεί το εν λόγω απαράδεκτο της αιτήσεως. Είναι δε νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5, 6 παρ. 3, 8, όπως τροποποιήθηκαν με τα άρθρα της ΥΠΟΠΑΡ.Α.4 του άρθρου 2 του Ν. 4336/2015 (ΦΕΚ Α 94/14.8.2015), 9 (όπως αυτό τροποποιήθηκε με το αρθρ. 14 του Ν. 4346/2015, που τροποποίησε τις προϋποθέσεις για την εξαίρεση από την εκποίηση της κύριας κατοικίας των οφειλετών, για το χρονικό διάστημα από 1.1.2016 μέχρι και 31.12.2018) και 74 παρ.1 ΚΠολΔ. Πρέπει επομένως, η υπό κρίση αίτηση να ερευνηθεί περαιτέρω και κατ' ουσίαν.

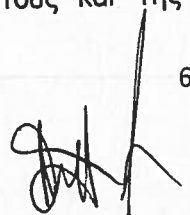
Από την ανωμοτί εξέταση του πρώτου αιτούντος στο ακροατήριο του Δικαστηρίου κατά την συζήτηση, που περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά συνεδριάσεως, από τα έγγραφα που προσκομίσθηκαν, χρήσιμα και για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων από τα πασίγνωστα πραγματικά γεγονότα και τα διδάγματα κοινής πείρας, τα οποία αυτεπαγγέλτως λαμβάνονται υπόψιν από το Δικαστήριο (αρ. 336§§1,4 ΚΠολΔ), τέλος, δε, από την αυτεπάγγελτη εξακρίβωση των πραγματικών γεγονότων κατ' άρθρο 744 ΚΠολΔ και απ' όλη την επ' ακροατηρίω συζήτηση, δεδομένου ότι, σύμφωνα με το άρθρο 745 ΚΠολΔ, το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψιν και πραγματικούς ισχυρισμούς που επιτρεπώς έχουν προβληθεί έως την περάτωση και της τελευταίας συζήτησης ενώπιόν του, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα: Οι αιτούντες που είναι 46 και 44 ετών αντίστοιχα, είναι παντρεμένοι και γονείς ενός τέκνου ηλικίας 14 ετών. Ο πρώτος των αιτούντων από το έτος 2016 ασχολείται με αγροτική δραστηριότητα και ειδικότερα καλλιεργεί 350 ελαιόδεντρα σε

4

αγροτεμάχια που του έχει παραχωρήσει ο πατέρας του. Το ετήσιο εισόδημα του από την άνω δραστηριότητα ανήλθε για το έτος 2016 σε 6.000 ευρώ (βλ. προσκομιζόμενη δήλωση φορολογίας εισοδήματος φορ. έτους 2016). Η δεύτερη των αιτούντων είναι άνεργη, εγγεγραμμένη στα μητρώα ανέργων του ΟΑΕΔ. Οι αιτούντες από 28-03-2008 έως και 27-10-2015 ήταν ομόρρυθμα μέλη της ομόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία «ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Σ ΒΙΣΚΟΒΙΤΣ Ε ΟΕ», η οποία είχε ως αντικείμενο το λιανικό εμπόριο ειδών υποβρύχιας αλιείας και υπηρεσίες εκμάθησης θαλάσσιων σπορ. Η ως άνω εταιρία λειτούργησε μέχρι το έτος 2014, ωστόσο η διακοπή της δραστηριότητας της στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. έγινε για φορολογικούς λόγους στις 27-10-2015 (βλ. ανωμοτί κατάθεση αιτούντος και προσκομιζόμενη δήλωση φορολογίας εισοδήματος φορ. έτους 2015). Η ως άνω ομόρρυθμη εταιρία ήταν εμπορική καθόσον κατά το καταστατικό της ενεργούσε κυρίως αντικειμενικά εμπορικές πράξεις και η συμμετοχή των αιτούντων σε αυτή τους προσέδωσε την εμπορική ιδιότητα κατά τα άρθρα 1 ΕμπΝ, 249 ν. 4072/2012. Ωστόσο η παύση πληρωμών των αιτούντων επήλθε το έτος 2015 μετά τη παύση της λειτουργίας της ως άνω εταιρίας και την απώλεια της εμπορικής ιδιότητας τους, σύμφωνα με όσα κατέθεσε ο αιτών. Σημειώνεται ότι δεν προσκομίστηκε από την καθ' ης κάποιο έγγραφο από το οποίο να προκύπτει η ακριβής παύση των πληρωμών των αιτούντων. Συνεπώς οι αιτούντες δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα, απορριπτόμενου ως αβάσιμου του περί αντιθέτου ισχυρισμού της καθ' ης. Οι αιτούντες φιλοξενούνται στην οικία των γονιών της δεύτερης αιτούσας, οι οποίοι έχουν αναλάβει όλα τα έξοδα διαβίωσης των αιτούντων και του τέκνου τους. Με βάση τα ανωτέρω και λαμβάνοντας υπόψη ότι οι αιτούντες έχουν ένα ανήλικο τέκνο, οι ανάγκες διαβίωσης τους ανέρχονται κατά την κρίση του Δικαστηρίου, περίπου στα 1.200 ευρώ μηνιαίως. Για τον υπολογισμό του ανωτέρω ποσού, συνεκτιμάται ιδιαίτερα το γεγονός ότι ο οφειλέτης ο οποίος ζητά να υπαχθεί στις ευεργετικές ρυθμίσεις του νόμου, πρέπει από την πλευρά του να μειώσει στο ελάχιστο τις δαπάνες του μόνο στις απολύτως απαραίτητες για το προβλεπόμενο από το νόμο χρονικό διάστημα της ρύθμισης. Περαιτέρω, η δεύτερη των αιτούντων έχει κατά πλήρη κυριότητα έναν αγρό που βρίσκεται στη θέση «ΛΕΙΒΑΔΙ» ή «ΜΑΥΡΟΛΑΚΑΣ», της περιοχής Βατοπεδίου της κτηματικής περιοχής του δήμου Πολυγύρου, με αριθμό τεμαχίου 783, εκτάσεως 5.800 τμ. Το ακίνητο αυτό σε αυτήν δυνάμει του με αρ. 18221/2000 συμβολαίου αγοραπωλησίας της Συμβολαιογράφου Πολυγύρου Στέλλας Κερδεμελίδου Αθανασιάδου που μεταγράφηκε νόμιμα στα βιβλία μεταγραφών του

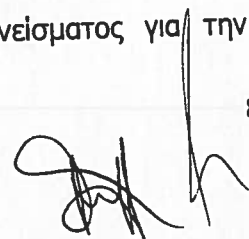
Υποθηκοφυλακείου Πολυγύρου. Το ακίνητο αυτό αποτελεί την δυνητική μελλοντική κύρια κατοικία των αιτούντων και η αντικειμενική αξία του ακινήτου αυτού ανέρχεται σε 81.345 ευρώ, σύμφωνα με το προσκομιζόμενο φύλλο υπολογισμού αντικειμενικής αξίας. Οι αιτούντες δεν διαθέτουν άλλη κινητή ή ακίνητη περιουσία. Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την υποβολή της ένδικης αίτησης ο πρώτος των αιτούντων ανέλαβε τα παρακάτω χρέη τα οποία θεωρούνται με την κοινοποίηση της αίτησης ληξιπρόθεσμα και υπολογίζονται με την τρέχουσα αξία τους κατά το χρόνο κοινοποίησης αυτής, εκτός από τα εμπραγμάτως ασφαλισμένα δάνεια, των οποίων ο εντοκισμός συνεχίζεται με το επιτόκιο ενήμερης οφειλής μέχρι το χρόνο εκδόσεως της παρούσας απόφασης (άρθρο 6 παρ. 3 Ν. 3869/2010): 1) Η υπ' αριθμ. 3505772/2008 σύμβαση καταναλωτικού δανείου από την οποία οφείλεται το ποσό των 43.277,03 ευρώ μαζί με τους τόκους και τα έξοδα μέχρι την 18-06-2016, σύμφωνα με την από 05-08-2016 βεβαίωση οφειλών που προσκόμισε η καθ' ης. Στη σύμβαση αυτή ενέχεται ως εγγυήτρια η δεύτερη των αιτούντων. Η απαίτηση αυτή είναι εξασφαλισμένη με προσημείωση υποθήκης α' σειράς, η οποία ενεγράφη επί ακινήτου ιδιοκτησίας της δεύτερης των αιτούντων που περιγράφεται ανωτέρω και αποτελεί την δυνητική μελλοντική κύρια κατοικία των αιτούντων. 2) Η υπ' αριθμ. 200311240342000/2003 σύμβαση πιστωτικής κάρτας από την οποία οφείλεται το ποσό των 1.217,66 ευρώ μαζί με τους τόκους και τα έξοδα μέχρι την 04-11-2015, σύμφωνα με την από 05-08-2016 βεβαίωση οφειλών που προσκόμισε η καθ' ης. 3) Η υπ' αριθμ. 200509015217000/2011 σύμβαση πιστωτικής κάρτας από την οποία οφείλεται το ποσό των 1.073,28 ευρώ μαζί με τους τόκους και τα έξοδα μέχρι την 05-11-2015, σύμφωνα με την από 05-08-2016 βεβαίωση οφειλών που προσκόμισε η καθ' ης. Επομένως το συνολικό ύψος των οφειλών του πρώτου των αιτούντων ανέρχεται στο ποσό των 45.567,97 ευρώ. Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την υποβολή της ένδικης αίτησης η δεύτερη των αιτούντων ανέλαβε το παρακάτω χρέος: Η υπ' αριθμ. 3505772/2008 σύμβαση καταναλωτικού δανείου από την οποία οφείλεται το ποσό των 43.277,03 ευρώ μαζί με τους τόκους και τα έξοδα μέχρι την 18-06-2016, σύμφωνα με την από 05-08-2016 βεβαίωση οφειλών που προσκόμισε η καθ' ης. Στη σύμβαση αυτή ενέχεται ως εγγυήτρια με πρωτοφειλέτη τον πρώτο των αιτούντων. Η απαίτηση αυτή είναι εξασφαλισμένη με προσημείωση υποθήκης α' σειράς, η οποία ενεγράφη επί ακινήτου ιδιοκτησίας της που περιγράφεται ανωτέρω και αποτελεί την δυνητική μελλοντική κύρια κατοικία των αιτούντων. Με βάση τα ανωτέρω συνάγεται ότι τα ανωτέρω δάνεια λόγω του ύψους τους και της

πραγματικής κατάστασης στην οποία βρίσκονται σήμερα οι αιτούντες τους οδήγησαν σε μόνιμη και διαρκή αδυναμία να πληρώσουν τα ληξιπρόθεσμα χρέη τους προς την πιστώτρια τους. Κατά δε την ανάληψη των ανωτέρω υποχρεώσεων αφενός μεν τα εισοδήματά τους ήταν υψηλότερα (βλ. προσκομιζόμενα έγγραφα και την ανωμοτί εξέταση του πρώτου αιτούντος και ανωτέρω αποδειχθέντα σε σχέση πάντα με την υπέρμετρη αύξηση των δαπανών διαβίωσης διαμέσου της οικονομικής κρίσης) και αφετέρου εξαιτίας της κρίσης αυτής που επακολούθησε, με τις δυσμενείς συνέπειες που είχε στην ελληνική οικονομία, κατέστη ανέφικτη η αποπληρωμή των ως άνω οφειλών. Βρίσκονται δε οι αιτούντες πράγματι σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής σήμερα. Η κρίση αυτή συνάγεται από την σχέση ρευστότητας τους προς τις ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις τους. Δηλαδή η σχέση αυτή είναι αρνητική υπό την έννοια, ότι μετά την αφαίρεση των δαπανών για την κάλυψη των βασικών βιοτικών αναγκών τους, η υπολειπόμενη ρευστότητα δεν τους επιτρέπει να ανταποκριθούν στην οφειλή τους ή τουλάχιστον σε ουσιώδες μέρος αυτής, χωρίς προς τούτο να φέρουν ευθύνη, καθώς οι μηνιαίες δόσεις που θα καλούνταν να εξυπηρετήσουν, χωρίς την παρέμβαση του Δικαστηρίου, εξαιτίας της επιβάρυνσης των δανείων με τόκους υπερημερίας, θα ανέρχονταν περίπου σε 300 ευρώ. Η καθ' ης πιστώτρια προβάλλει την ένσταση της δόλιας περιέλευσης των αιτούντων σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας πληρωμών, την οποία στηρίζει στο ότι προέβησαν σε υπερβολικό δανεισμό, μη ανταποκρινόμενο στις οικονομικές τους δυνατότητες, παρότι γνώριζαν κατά το χρόνο λήψης του δανείων τους ότι δε θα μπορούσαν να αντεπεξέλθουν στις δανειακές τους υποχρεώσεις και έτσι περιήλθαν σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών. Ο ισχυρισμός αυτός είναι πρωτίστως αόριστος, καθώς δεν προτείνονται με σαφήνεια και πληρότητα τα γεγονότα που θεμελιώνουν την στηριζόμενη στη διάταξη του αρθ. 1 παρ. 1 εδ. α' του ν. 3869/2010 ένσταση της δολιότητας, καίτοι βαρύνονται με την προβολή και απόδειξη τους οι πιστωτές. Ειδικότερα δεν αναφέρεται πότε οι αιτούντες ανέλαβαν την δανειακή τους υποχρέωση και ποιο το ύψος της, ούτε τα εισοδήματά αυτών κατά το συγκεκριμένο χρόνο, ώστε συγκρινόμενα να θεμελιώνεται αδυναμία εξυπηρέτησης του δανείου με βάση τις υφιστάμενες τότε αλλά και δυνάμενες να προβλεφθούν μελλοντικές οικονομικές τους δυνατότητες. Επίσης, δεν αναφέρονται μεταγενέστερα περιστατικά, τα οποία συγκροτούν δική τους υπαιτιότητα για την περιέλευσή τους σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών, περιστατικά δηλαδή τέτοια τα οποία συνετέλεσαν στο να οδηγηθούν σ' αυτήν την κατάσταση, τα οποία γνώριζαν ή

μπορούσαν να προβλέψουν. Όπως προαναφέρθηκε το βάρος της επίκλησης και απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που συγκροτούν την ένσταση της δόλιας περιέλευσης του οφειλέτη σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών το φέρουν οι πιστωτές. Και όσον αφορά το ύψος των δανειακών υποχρεώσεων του οφειλέτη, αυτές είναι γνωστές στους πιστωτές αφού οι ίδιοι χορήγησαν τα δάνεια και μπορούν να αντλήσουν τα σχετικά στοιχεία από τα αρχεία τους. Όσον αφορά δε την εισοδηματική και εν γένει οικονομική του κατάσταση κατά το χρόνο σύναψης των δανειακών συμβάσεων κατ' αρχάς φαίνεται να βρίσκονται σε αδυναμία απόδειξης της αφού δεν έχουν πρόσβαση στα οικονομικά του στοιχεία, δοθέντος ότι ανάγονται στη σφαίρα της ατομικής του δραστηριότητας και αποτελούν προσωπικά του δεδομένα. Για την περίπτωση όμως αυτή έχει προβλεφθεί ειδική ρύθμιση στο νόμο προς διευκόλυνση των πιστωτών. Συγκεκριμένα παρέχεται σ' αυτούς η ευχέρεια να αποκτήσουν πλήρη εικόνα της οικονομικής κατάστασης του οφειλέτη με την ενεργοποίηση του δικαιώματος ενημέρωσης που προβλέπεται από τις διατάξεις των παρ. 2 και 3 του αρθ. 10 παρ. 4, είτε ζητώντας τη σύμπραξη του για την άντληση πληροφοριών από κάθε πηγή (αρμόδιες υπηρεσίες, πιστωτικά ιδρύματα ή το εργοδότη του) σχετικά με την εισοδηματική του κατάσταση κατά το χρόνο της δανειοδότησής του, η δε άρνηση μπορεί να επιφέρει την έκπτωσή του από τη διαδικασία, είτε ζητώντας εισαγγελική παρέμβαση για τη χορήγηση σχετικής παραγγελίας προς τον εργοδότη ή τις αρμόδιες αρχές να τους δώσουν τα απαραίτητα στοιχεία χωρίς να απαιτείται στην περίπτωση αυτή η σύμπραξη του οφειλέτη. Πέραν των παραπάνω, η περί δολιότητας ένσταση στερείται και ουσιαστικής βασιμότητας. Δεν αποδείχθηκε δόλος εκ μέρους των αιτούντων ως προς την ανάληψη του χρέους τους, καθόσον μόνη η ανάληψη δανειακών υποχρεώσεων, η εξυπηρέτηση των οποίων είναι επισφαλής, δεν αποτελεί στοιχείο δόλου. Ο υπερβολικός δανεισμός, ο οφειλόμενος σε κακό υπολογισμό των οικονομικών δυνατοτήτων του πιστούχου, είναι από τις κυριότερες αιτίες της θεσμοθέτησης του Ν. 3869/2010 (βλ. ΑΠ 65/2017, ΜΠρΗρακλ 319/2018, ΜΠρΚερκ 1094/2017, ΜΠρΑθ 8932/2017, ΝΟΜΟΣ). Η αδυναμία πληρωμής τους εξάλλου είναι επιγενόμενη, προσδιορίζεται το έτος 2015 και δεν προϋπήρχε κατά τη σύναψη της δανειακής τους υποχρέωσης με την πιστώτρια τους, οφείλεται δε στη μείωση των εισοδημάτων τους και στην αύξηση των μηνιαίων δαπανών τους, εξαιτίας της οικονομικής κρίσης, γεγονότα, τα οποία δεν μπορούσαν να προβλέψουν. Επίσης, δεν αποδείχθηκε ότι οι αιτούντες σκόπευαν να χρησιμοποιήσουν το ποσό του δανείου για την

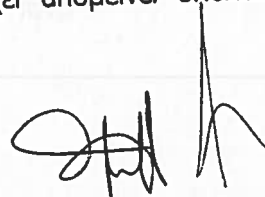

διατήρηση ενός υψηλού επιπέδου πολυτελούς ζωής το οποίο δεν προσήκε σε αυτούς. Συνεπώς, στην προκειμένη κρίνεται ότι οι αιτούντες δεν βαρύνονται με οιοδήποτε είδους δόλο σχετικά την ανάληψη του χρέους τους. Ακόμη, η περί καταχρηστικότητας της αίτησης ένσταση της καθ' ης, την οποία στηρίζει στο ότι οι αιτούντες αποβλέπουν μόνο στη διαγραφή του χρέους τους προς αυτήν πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμη, καθόσον τα περιστατικά αυτά και αληθή υποτιθέμενα, δε συνιστούν κατάχρηση δικαιώματος κατά το άρθρο 281 ΑΚ.

Μετά από αυτά κρίνεται ότι οι αιτούντες πρέπει να ενταχθούν στις ρυθμίσεις του Ν.3869/2010, αφού δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα και χωρίς υπαιτιότητα τους έχουν περιέλθει σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής του ληξιπρόθεσμου χρέους τους. Αναφορικά με τον πρώτο των αιτούντων, το προς διάθεση στην πιστώτρια του ποσό, ανέρχεται σε 160 ευρώ το μήνα και αναφορικά με τη δεύτερη των αιτούντων το προς διάθεση στην πιστώτρια της ποσό, ανέρχεται σε 40 ευρώ το μήνα, λαμβανομένων υπόψη των βασικών προσωπικών και οικογενειακών τους αναγκών και της μη ύπαρξης της προοπτικής βελτίωσης στο μέλλον της οικονομικής τους κατάστασης, ποσά που κρίνονται εύλογα ανάλογα με τις δυνάμεις τους και τη συνεισφορά τους στις οικογενειακές ανάγκες. Η ρύθμιση των χρεών τους θα γίνει με 36 ισόποσες μηνιαίες καταβολές, δηλαδή επί τριετία, που θα γίνονται απευθείας στην καθ' ης και θα αρχίσουν από τον μήνα Ιανουάριο του έτους 2019, θα είναι δε, καταβλητέες το πρώτο δεκαήμερο εκάστου μηνός. Συνολικά δε μετά το τέλος της τριετίας ο πρώτος αιτών θα έχει καταβάλει προς την καθ' ης το ποσό των 5.760 ευρώ (36 μήνες x 160,00 ευρώ) και η δεύτερη αιτούσα θα έχει καταβάλει προς την καθ' ης το ποσό των 1.440 ευρώ (36 μήνες x 40,00 ευρώ). Στη με αρ. 62/2016 προσωρινή διαταγή του Δικαστηρίου αυτού περιελήφθη διάταξη με την οποία υποχρεώθηκε έκαστος των αιτούντων να καταβάλει προσωρινές μηνιαίες καταβολές προς την καθ' ης ποσού 40 ευρώ από το μήνα Οκτώβριο 2016 μέχρι την συζήτηση της αίτησης. Οι αιτούντες συμμορφώθηκαν στην προσωρινή αυτή διαταγή για 14 μήνες (δεν υπολογίζονται οι καταβολές που έγιναν από Φεβρουάριο 2018 έως Απρίλιο 2018, διότι υπολείπονται του ποσού που έπρεπε να καταβληθεί δυνάμει της ως άνω προσωρινής διαταγής), σύμφωνα με τις προσκομιζόμενες αποδείξεις καταβολών. Οι προσωρινές αυτές μηνιαίες καταβολές, σύμφωνα με τις διατάξεις των αρθ. 5 παρ. 2 και 9 παρ. 5 ν. 3869/10 πρέπει να συνυπολογιστούν τόσο ως προς το χρόνο όσο και ως προς το ποσό τους σε αυτές της πιο πάνω οριστικής ρύθμισης. Έτσι μετά το συνυπολογισμό του χρόνου των 14 μηνών των προσωρινών

καταβολών, ο χρόνος της οριστικής ρύθμισης περιορίζεται σε 22 μήνες. Έτσι σύμφωνα με την αρχή της σύμμετρης ικανοποίησης ο πρώτος αιτών πρέπει να καταβάλλει: 1) για την οφειλή, που απορρέει από την υπ' αριθμ. 3505772/2008 σύμβαση καταναλωτικού δανείου, ποσό 151,96 € ($43.277,03 \times 160€ : 45.567,97 €$) και επομένως μετά το τέλος των 22 μηνών θα έχει καταβληθεί ποσό 3.343,12€ ($151,96 € \times 22$ μήνες), 2) για την οφειλή, που απορρέει από την υπ' αριθμ. 200311240342000/2003 σύμβαση πιστωτικής κάρτας, ποσό 4,28 € ($1.217,66 \times 160€ : 45.567,97 €$) και επομένως μετά το τέλος των 22 μηνών θα έχει καταβληθεί ποσό 94,16€ ($4,28 € \times 22$ μήνες) και 3) για την οφειλή, που απορρέει από την υπ' αριθμ. 200509015217000/2011 σύμβαση πιστωτικής κάρτας, ποσό 3,77 € ($1.073,28 \times 160€ : 45.567,97 €$) και επομένως μετά το τέλος των 22 μηνών θα έχει καταβληθεί ποσό 82,94€ ($3,77 € \times 22$ μήνες). Επειδή, όμως το ποσό των 40 ευρώ που κατέβαλλε μηνιαίως ο πρώτος αιτών με την προσωρινή διαταγή για χρονικό διάστημα 14 μηνών υπολείπεται κατά 120 ευρώ του ποσού των 160 ευρώ που το Δικαστήριο έκρινε ότι δύναται να καταβάλλει, πρέπει, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 5 του Ν. 3869/2010, να υποχρεωθεί να καταβάλει τη διαφορά που υπολείπεται μέσα σε ένα έτος από τη λήξη των καταβολών του άρθρου 8 παρ. 2 με επιτόκιο αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξημένο κατά δυόμισι εκατοστιαίες μονάδες. Η διαφορά που έπρεπε να καταβάλει ο αιτών ανέρχεται στο συνολικό ποσό των ($120 \text{ ευρώ} \times 14$ μήνες) 1.680 ευρώ. Τα ποσό αυτό θα πρέπει να εξοφληθεί σε δώδεκα μηνιαίες δόσεις και επομένως ο αιτών θα καταβάλει στη πιστώτρια του το ποσό των 140 ευρώ μηνιαίως, για δώδεκα μήνες, εντός του πρώτου δεκαημέρου κάθε μήνα, συμμέτρως κατανεμόμενο στις απαιτήσεις αυτής, μετά τη λήξη των καταβολών του άρθρου 8 παρ. 2, με επιτόκιο αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξημένο κατά δυόμισι εκατοστιαίες μονάδες. Πιο αναλυτικά, ο αιτών από το ποσό των 140 ευρώ θα καταβάλει: 1) για την οφειλή, που απορρέει από την υπ' αριθμ. 3505772/2008 σύμβαση καταναλωτικού δανείου, ποσό 133 ευρώ ($140 \times 39.432,24 : 41.488€$) και επομένως μετά το τέλος των 12 μηνών θα έχει καταβληθεί ποσό 1.596€ ($132,96€ \times 12$ μήνες) και θα έχει απομείνει υπόλοιπο 37.836,24€ ($39.432,24 - 1.596$), 2) για την οφειλή, που απορρέει από την υπ' αριθμ. 200311240342000/2003 σύμβαση πιστωτικής κάρτας το ποσό των 3,69 ευρώ ($140 \times 1.092,80 : 41.488€$) και επομένως μετά το τέλος των 12 μηνών θα έχει καταβληθεί ποσό 44,28€ ($3,69€ \times 12$ μήνες) και θα έχει απομείνει υπόλοιπο

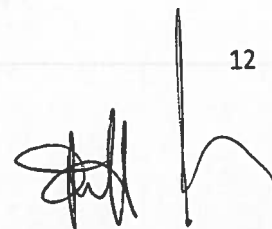
1.048,52€ (1.092,80-44,28) και 3) για την οφειλή, που απορρέει από την υπ' αριθμ. 200509015217000/2011 σύμβαση πιστωτικής κάρτας, ποσό 3,25 ευρώ (140 X 963,49: 41.488€) και επομένως μετά το τέλος των 12 μηνών θα έχει καταβληθεί ποσό 39€ (3,25€ x 12 μήνες) και θα έχει απομείνει υπόλοιπο 924,49€ (963,49-39). Η δεύτερη των αιτούντων πρέπει να καταβάλλει για την οφειλή, που απορρέει από την υπ' αριθμ. 3505772/2008 σύμβαση καταναλωτικού δανείου, ποσό 40 € και επομένως μετά το τέλος των 22 μηνών θα έχει καταβληθεί ποσό 880€ (40 € x 22 μήνες).

Η παραπάνω ρύθμιση των οφειλών της δεύτερης αιτούσας θα συνδυασθεί με την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, όπως ισχύει σήμερα μετά την αντικατάστασή του από το άρθρο 14 του Ν. 4346/2015, εφόσον με τις καταβολές επί τριετία δεν επέρχεται πλήρης εξόφληση της απαίτησης της πιστώτριας της, προβάλλεται αίτημα εξαίρεσης της δυνητικής κατοικίας της από την εκποίηση, και συντρέχουν σωρευτικά οι προϋποθέσεις που τάσσονται από το εν λόγω άρθρο, όπως ισχύει από 01-01-2016, στο πρόσωπο της αιτούσας για την ένταξη της στη ρύθμιση αυτή, καθόσον: α) το ακίνητο που περιγράφεται ανωτέρω δύναται να χρησιμεύσει στο μέλλον ως κύρια κατοικία της, β) η αιτούσα έχει μηνιαίο εισόδημα που δεν υπερβαίνει τις εύλογες δαπάνες διαβίωσης, όπως αυτές προσδιορίζονται στην παρ. 3 του άρθρου 5 του ν. 3869/2010, προσαυξημένες κατά 70%, γ) η αντικειμενική αξία επί της παραπάνω κύριας κατοικίας της δεν υπερβαίνει το ποσό των 240.000 ευρώ που προβλέπεται για έγγαμο οφειλέτη με ένα ανήλικο τέκνο και δ) οι πιστώτριες της στα πλαίσια του άρθρου 338 ΚΠολΔ, δεν επικαλέστηκαν ούτε απέδειξαν ως όφειλαν ότι η αιτούσα δεν ήταν συνεργάσιμη δανειολήπτρια βάσει του Κώδικα Δεοντολογίας των τραπεζών. Για τη διάσωση λοιπόν της κύριας κατοικίας της θα πρέπει να καταβάλει το ποσό, που θα ελάμβαναν οι πιστώτριες της σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης. Το παρόν Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψιν τα προσκομισθέντα αποδεικτικά μέσα και κατά επιτρεπτή αυτεπάγγελτη έρευνα, βάσει των χαρακτηριστικών του συγκεκριμένου ακινήτου της αιτούσας και της περιοχής, όπου αυτό βρίσκεται, προσδιορίζει την εμπορική αξία του σε 60.000 ευρώ, ήτοι σε χρηματικό ποσό μεγαλύτερο της οφειλής της αιτούσας προς την καθ' ης. Κατά συνέπεια, για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της δεύτερης αιτούντων πρέπει αυτή να καταβάλει το σύνολο του χρηματικού ποσού της ως άνω οφειλής της προς την καθ' ης, ήτοι το χρηματικό ποσό των 36.396,24 [(43.277,03 € συνολική οφειλή αιτούσας – 5.440,79€ που θα καταβάλει ο πρώτος αιτών στα πλαίσια των αρ. 852 και 9 παρ. 5 ν. 3869/2010 –1.440€ που θα καταβάλει η δεύτερη αιτούσα στα πλαίσια του

του αρ. 852 ν. 3869/2010]. Λαμβανομένων υπόψιν, τόσο του συνολικού ύψους των οφειλών, όσο και των οικονομικών δυνατοτήτων της δεύτερης των αιτούντων και δη της μέγιστης ικανότητας αποπληρωμής της, ως χρόνος εξόφλησης πρέπει να οριστούν τα 20 έτη (240 μήνες), ήτοι καθεμία μηνιαία δόση του άρθρου 952 ν. 3869/2010 θα ανέρχεται στο χρηματικό ποσό των 151,65 ευρώ (36.396,24 € / 240 μήνες). Το Δικαστήριο προκρίνει ότι πρέπει να χορηγηθεί στην δεύτερη των αιτούντων μία περίοδος χάριτος τριών ετών (ενόψει των καταβολών της στα πλαίσια του άρθρου 852 και των καταβολών του συζύγου της στα πλαίσια του άρθρου 955 του ν. 3869/2010), συνεπώς η καταβολή των άνω 240 μηνιαίων δόσεων θα ξεκινήσει τον πρώτο μήνα τρία έτη μετά τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης. Ήτοι, η δεύτερη των αιτούντων για χρονικό διάστημα 240 μηνών θα καταβάλλει μηνιαία δόση ποσού 151,65 ευρώ προς πλήρη ικανοποίηση της απαίτησης της καθ' ης κατά αναλογική εφαρμογή των άρθρων 974 επ. ΚΠολΔ. Η αποπληρωμή του ποσού αυτού θα γίνεται εντόκως, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο που ίσχυε σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος κατά τον τελευταίο μήνα για τον οποίο υφίσταται μέτρηση, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, χωρίς ανατοκισμό. Τοιουτοτρόπως, η δεύτερη των αιτούντων θα καταβάλει το μέγιστο της δυνατότητας αποπληρωμής της, καθόσον δεν προκύπτει ότι μπορεί να οριστεί αναπροσαρμογή του ως άνω ποσού με βάση τα τρέχοντα οικονομικά της δεδομένα, επιπλέον, δε, η οφειλέτιδα θα καταβάλλει ποσό τέτοιο, ώστε η πιστώριά της να μην βρεθεί σε χειρότερη οικονομική θέση από αυτήν που θα βρισκονταν σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης, προς προστασία της κύριας κατοικίας της.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω η υπό κρίση αίτηση θα πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό. Η απαλλαγή των αιτούντων από τα χρέη τους έναντι της καθ' ης, θα επέλθει κατά νόμο (αρ. 11 παρ. 1 του Ν.3869/2010) υπό τον όρο της κανονικής εκτέλεσης των υποχρεώσεών τους. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθ. 8 παρ.6 του Ν.3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΠΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη του πρώτου των αιτούντων επί τριετία (36 μήνες), αφαιρουμένου του χρονικού διαστήματος των δεκατεσσάρων μηνών, που αυτός κατέβαλε δυνάμει της προσωρινής διαταγής, ορίζοντας μηνιαίες καταβολές προς την καθ' ης ύψους 160€, οι οποίες θα αρχίσουν από τον μήνα Ιανουάριο του έτους 2019 και θα είναι καταβλητέες το πρώτο δεκαήμερο εκάστου μηνός, συμμετρως καταβαλλόμενες ως εξής: 1) για την οφειλή, που απορρέει από την υπ' αριθμ. 3505772/2008 σύμβαση καταναλωτικού δανείου, ποσό 151,96 €, 2) για την οφειλή, που απορρέει από την υπ' αριθμ. 200311240342000/2003 σύμβαση πιστωτικής κάρτας, ποσό 4,28 € και 3) για την οφειλή, που απορρέει από την υπ' αριθμ. 200509015217000/2011 σύμβαση πιστωτικής κάρτας, ποσό 3,77 €.

ΠΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη της δεύτερης των αιτούντων επί τριετία (36 μήνες), αφαιρουμένου του χρονικού διαστήματος των δεκατεσσάρων μηνών, που αυτή κατέβαλε δυνάμει της προσωρινής διαταγής, ορίζοντας μηνιαίες καταβολές προς την καθ' ης ύψους 40€, οι οποίες θα αρχίσουν από τον μήνα Ιανουάριο του έτους 2019 και θα είναι καταβλητέες το πρώτο δεκαήμερο εκάστου μηνός.

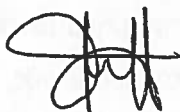
ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στον πρώτο των αιτούντων την υποχρέωση να καταβάλει στην πιστώτρια του προς εξόφληση της διαφοράς ανάμεσα στα ποσά που κατέβαλε δυνάμει της προσωρινής διαταγής, το συνολικό ποσό των 1.680 ευρώ σε δώδεκα (12) μηνιαίες δόσεις, ύψους 140 € η καθεμία και συγκεκριμένα να καταβάλει: 1) για την οφειλή, που απορρέει από την υπ' αριθμ. 3505772/2008 σύμβαση καταναλωτικού δανείου, ποσό 133 ευρώ, 2) για την οφειλή, που απορρέει από την υπ' αριθμ. 200311240342000/2003 σύμβαση πιστωτικής κάρτας το ποσό των 3,69 ευρώ και 3) για την οφειλή, που απορρέει από την υπ' αριθμ. 200509015217000/2011 σύμβαση πιστωτικής κάρτας, ποσό 3,25 ευρώ. Η καταβολή του ανωτέρω ποσού θα λάβει χώρα μετά τη λήξη των καταβολών του άρθρου 8 παρ.2, με επιτόκιο αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξημένο κατά δύομισι εκατοστιαίες μονάδες, και θα γίνεται εντός του πρώτου δεκαημέρου κάθε μήνα.

ΕΞΑΙΡΕΙ από την εκποίηση την δυνητική κύρια κατοικία ιδιοκτησίας της δεύτερης των αιτούντων, ήτοι έναν αγρό που βρίσκεται στη θέση «ΛΕΙΒΑΔΙ» ή «ΜΑΥΡΟΛΑΚΑΣ», της περιοχής Βατοπεδίου της κτηματικής περιοχής του δήμου Πολυγύρου, με αριθμό τεμαχίου 783, εκτάσεως 5.800 τμ.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στη δεύτερη των αιτούντων την υποχρέωση να καταβάλει για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της το ποσό των 36.396,24 ευρώ προς την καθ' ης πιστώτρια, με μηνιαίες καταβολές ποσού 151,65 €, επί 20 έτη (240 μήνες), που θα αρχίσουν την 1η ημέρα του πρώτου μήνα μετά τη λήξη της χορηγούμενης περιόδου χάριτος, όπως ορίζεται στο σκεπτικό, και θα είναι καταβλητέες το πρώτο δεκαήμερο εκάστου μηνός, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

ΚΡΙΘΗΚΕ, ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΗΚΕ και ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ στον Πολύγυρο στις 5 Δεκεμβρίου 2018, σε έκτακτη και δημόσια στο ακροατήριό του συνεδρίαση, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

